

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	2	frt	—	kr
Fél évre	1	„	—	„
Negyed évre	—	„	50	„
Egyes szám ára	—	„	10	„

Hirdetések 10 krral számítottak petitsoronként.

MULATTATÓ MINDENT FELŐLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Kiadja és felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYŐZŐ.

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL,

hova a lap szellemi része és az

előfizetési összeg küldendő:

EGER, szervita-utca 393-ik szám.

Ujra szól hát!...

A mely már oly régen hallgat,
Ujra szól a trombita, —
Melyet hősen occupáltunk,
Föllázd már Bosznia!

Indulj baka!... Adjustirung
Marsch szerint a hátadon;
Elő van már irányozva
Harminchárom milliom!

Mert a nemzet évek során
Át nem látott a szitán, —
Haladunk is lejjebb... lejjebb
Mindig lejjebb a... Tiszán!

Onsd a véred hű magyar nép,
Harcoldj bátran a csatán...
A „yataga“ meg nem csorbul
Néhány ezer Dalmatán!

Ti hős fiúk menjetek hát,
Itthon marad az öreg —
A deficit mért aggasztja?...
— Apád, anyád adja meg!!

Dr. Füllentő.

Ismét Ribizke.

Motto; „Mindennapi kenyérünket“

Hát a Ribizke a nagy irodalmár és parányi porszem Jankó ismét heneceg. Nem hiába pápaszemén nézi a világot és benne a szegény — tanítókat, mert nekik csak száraz kenyeret kíván, semmi egyebet: ruhát s más kényelemre nincs szükségük, mint annak „a prófétának, a ki sokat fáradozott isten ügyének érdekében s ime jutalma egy hamuban sült cipó! És még azt is csak azért kapja mondá neki az angyal hogy legyen ereje a további utra! Ily fukar az Úr Isten!“ — tehát mint afféle proletárok, kik csak a, b, c-vel foglalatostkodnak, a kezdő pontnál vannak; ily tudományt pedig mint kezdetlegességet fizetni nem kellett, elég annak a néptanítóknak a mindennapi kenyér mellé görhe meg gomolya — kolbász helyett; csak tömve legyen a has. No lám még a szegény néptanítók is fizetés felemelésről ábrándoznak! Nem félték a Ribizke ur ostorától? mikor Ribizke kenyér nélkül is megél (az egyik kanonoknál) s pusztá hírnévből annyira meghízott, hogy a lenge „locsogó“ szél is elvihetné, de ő nem engedi magát elkapatni, nem! inkább — rugdalózik! Hisz elég nagy üregből áll ez a világ melynek sok bolondja van és semmivé lesz, csak ő marad meg egyes egyedül — érseknek! Jaj nektek tanítók!!

De hát kezdjük elől a cikkezést:

„Úgy, úgy. Imádsággal Isten nevében kezd az újévet.“ Így kezdé vala a böles Jezsuita a „Népiszkolai tanügy“ féle lapban, a néptanítókhöz irt „főmunkatársi“ absurdumokkal ő Ribizkéje.

Mielőtt e rettentő ész előtt meghajolnánk, addig is izelítőül beszéltessek: „Hja, a kereszténység Istene nem a pogányság Bachusza és Vénusza!“ (Szegény tanítók, hát már az Isten-től annyira elrug. szkodtatok?)

Menjünk tovább:

„Ti tehát, kedves (?) tanító kollegák, (Ribizke is tanít) kik Jézus iskolájában (Hol vagyon az, és létezik? hát a Megváltó nem mindenütt lakozik?) fáradoztok, ha méltók akartok lenni az isteni Mesterhez, és ha biztok az ő mennyei Atyjának gondviselésében: mindenek előtt tanuljatok megelégedni a legszükségesebb mindennapi (kanonoki) kenyérral!“

No lám! nem látjátok Ribizke hogyan sanyarog? és már kanonokságra sem áhítozik!

„De még azt is csak azon föltét alatt érdemlitek meg, ha először Isten országát keresitek“ (Talán ön már t. Ribizke másvilágból beszél, tehát nem közénk való?)

Ez is gyönyörű:

„Vajjon tagja vagy-e te (már mint tanító) a mennyei Atya ezen családjának, ki oly gyakran zúgolódol anyagi szegénység, házi szükségleteid miatt?“ (Mit mondana ön ahhoz böles Salamon utóda, Ribizke úr, ha 400 frt. fizetésből 4—5 vagy több tagu családot élelmezni, ruházni, és neveltetnie kellene? „Elmondhatná-e igaz lélekkel, hogy akkor mindenek előtt az ő országát keresné,“ ha gyermekeit az éhség és nyomor környezné? Ön szerint a XIX-ik század második felében is légbeli ország után kell kapkodnunk, és azután imádkoznunk; mert ha éhen hal el a tanító családja, könnyen jut be a menyeknek országába!

„És ha csakugyan gazdag volnál, (kérde Ribizke) mire használnád vagyonodat, pénzedet? Talán hiukodásra (új szó) mások elnyomására, (itt basának képzeli a tanítót) vagy rendetlen (!) szenvedélyeid (!) kielégítésére.“

Minőknek gondolja azon rendetlen szenvedélyeket? Talán magáról tudja azt Ribizke úr, azon időből, midőn egy este a hatvani I-ső negyedben bizonyos angyal meglátása után szorult a köpönyeg? Ön tehát sajnálandó és szegény ember, mert: „a szegénység tulajdonképpen annyi, mint örök élet“ tehát ön örökké élni fog!

Ti tanítók jövőre, ha Ribizke úr morálról új értekezést hoz. ne „morogjatok“ mert bizonyosan tudom, hogy elesaholja magát!

Uram engedd el neki ezen bűnét mert nem tudta mit cselekszik.

Dr. Füllentő.

A három lábú árva-szék.

(Mese.)

Volt valahol egy elhagyatott árva-szék mely három tag, illetőleg lábbul mint a eszmadia széke állt, azonban gazdája bizva erejében a lábakat soha sem vizsgálta meg s így történt hogy egy láb elkorhadása folytán a szék két lábön meg nem állhatván — kidőlt. Az asztalos társulatnak kiadatott bírálat végett, puhatolná ki melyik láb-tagot terheli azon mulasztás hogy a szék meg nem állhat, s lehetséges-e a korhadt és kidőlt lábat a székbe vissza helyezni. Az asztalos társulat megbírálván, kijelentette hogy a két láb nem vétkes ugyan egészen, azért

hogy a harmadik láb elkorhadt, de mulasztás terheli a kettőt, hogy a gazdának nem adták tudtul könyelműségét, s a két láb visszahelyezésével, a korhadt láb helye egy ujjal lett helyettesítve. A mű asztalos azonban kijelentette, hogy ő teljesen új lábu széket kíván, s kérte azt magasabb helyen újból megvizsgáltatni.

A felsőbb helyen lévő műértők, mindenestre józanul s akként határoztak, hogy a szék alá a korhadt, valamint a még fennállható két láb mellőzésével új három láb választandó.

A három láb tehát elmozdítatván új láb választás eszközöltetett. A láb választásnál azonban a felsőbb műértők egyik kolomposa mintegy areul ütésül indítványozta az egybegyűtteknek, fejezné ki jegyzőkönyvileg részvétét a volt szék egyik terhelő de most elmozdított tagjának, a mely gazdájának nehéz sulypontul szolgált s önhibáján kívül a szék alul kiesett. Úgy történt, az absurdum jegyzőkönyvileg megörökített. Egy mameluk balek fogott az egyszer, s a trombita náthája folytán utoljára viszhangra talált.

Jeremiada,

egy izr. hitközség viselt dolgairól, tanítók fizetése tárgyában.

Motto: „Én nemzetem, zsidó népem, te ellened, mit vétettem!“
Énektár.

Még az 1877. évben K. u. az izr. tanítóknak fizetését egy böles (!?) hitközség 700 frtról 600-ra szállította le, azon még bölesebb indoknál fogva: hogy ezen leszállítást, a hitközségnek szenvedő anyagi helyzete enyhítése céljából kell tennie; s a mint ez — t. i. az anyagi helyzet — jobbra forduland, a levont 100—100 frt visszaadatik.

Ugyanekkor Barna Jozli azon leges-legbölesebb indítványt merészkedett tenni, hogy a tanítók 600 frtra immáron leszállított fizetéséből is még vonjanak le 150—150 frtot; mely indítványát azonban a hitközség elvetette.

Noha az izr. tanítók ezen levonást el nem fogadták, de még is eltűrték s ezen idő óta az anyagi jobb helyzetet fényesen beigazolta az, hogy az izr. hitközség a sakter fizetését 700 frtra, a rabbiét 1000 frtra emelte fel; sőt a templom- és iskola-udvarát megaranyozott vasrácsal kerítette be; s dacára annak, hogy ezen idő óta a tanítók majdnem minden évben kérelmeztek, hogy a levont 100—100 frt. immáron adassék meg, mert tudomásuk szerint a hitközség anyagi helyzete javulóban van: ezen kérvényeik süket fülekre találtak, nem volt az izr. hitközségben csak egy tag is, ki a tanítók érdekében sorsos társaival síkra szállani merészkedett volna, ki a tanítókat pártolásra méltatta volna!

A napokban újlag kérvényezték az izr. tanítók fizetésüknek a meghívójuk — illetőleg kinevezéseikben megállapított összegre felemelését; az izr. hitközség ülést is hirdetett, de miután a tanítók kérvénye kellő — nem zsidó — hangsúlyozással volt írva, az elnök megnyi-

tója után Széphegyi Sámuel indítványozá: hogy ezen kérvény, a legnagyobb „indignatio“ kifejezése mellett visszautasítás! Ambár a hitközségi gyűlésre meghívták száma a negyvenet meghaladta, ezek között csak négy, névleg Kis Jakab, Veres Zsiga, Verescégi Armin és Zöldfa Ignác volt, kik a tanítók érdekében ezen üggyhöz hozzászólni kívántak; sőt Verescégi fel is állott, hogy szóljon, azonban dacára felelőségének, melyszerint a tárgyhoz mindent tagnak joga van szólani, miután az elnök szerint a fennebbi indítvány által a tárgy eléggé megvitattott, a felállással való szavazás rendeltetett el; s csak a négy fennebbi maradt ülve.

Szegény tanítók! elfogjátok-e ezt is még túrni! Nem volt elég, hogy az 1877. évi szeptembertől, tehát már 4 év és 4 hónaptól fogva mindegyitektől 432 frt, s így négyetektől 1732 frt vonatott le, az igazság és a népoktatási törvény ellenére! de a sakter, rabbi és a vasrács dicsőségére!

Oh ti birka türelmüek! követeljétek nem csak azt, hogy fizetéseitek visszaadassék, hanem még azt is: hogy ezen jogtalanul elvont összeget azonnal fizessék vissza nektek, hogy megnyeritek azt világosabb „thalmudtoknál“, melyben szintén irva van: hogy a zsidónak zsidót elnyomni és megkárosítani Isten elleni bűn!

Ti pedig farizeusok, kik tanítóitokat csak páriáknak nézitek, készítsétek el bőreiteket, mert ezen tetteitekért a Jehova bizonyosan a pokol legmélyeségebb fenekére fog benneteket deponáltatni; hol is hogy én fűthessek nektek: engem Isten ügysegélyjen! **Egy gój tanító.**

Tarka kép.

Menyus bácsi,

vagy

Fortuna élményeiből. (Kutyabagason.)

Motto: — Szívem Rózi jere vissza,
Itt a pohos cipster cica! —

Furcsán esett, de megesett;
Nem is régen ez az eset:
Sétára ment Menyus bácsi,
Merre?!... Könnyű ki találni.
— Ica vica kukorica
Suhogott a selyem szoknya —
„Be hamar jött szentem“!?

„Úgy van édes drága lelkem
Hétre otthon kell már lennem
Jó sötét van... ki sem látta“!?
— Pedig ott künn a hid alatt
Hét deák lapúlva hallgat: —
Mikor cseng az ajtó!?

Menyus bácsi: „cumaceto ..
Per amorem .. papra morgó“!

Reverenda tágúl, szúkúl,
Menyus bácsi bezzeg szúköl.
— Ad animam! Még is furcsa
Szedte vette selyem szoknya
Nem akar le hullani!

— A két deák kezd kibujni,
Sandítva be kukucskálni, —
„Tán Homerost magyarázza“?!
„Dehogy Virgilt tractálgatja“!
— Ica vica kukorica
Rendbe már a selyem szoknya! —
„Mikor jössz el szentem?!“

Másnap fönn az emeleten
Menyus bácsi hetykén megyen,
„Hej! Amice menj suszternek,
Vagy ha nem, hát kicsapatlak“!
Egyik deák oda mondja:
„Suhogott a selyem szoknya“ —
„Csitt!.. Jelesnek teszem!“

Dr. Hevessi Gyula

Uzsora törvényjavaslat.

1. §

Minden uszoras háza emléktáblával láttassék el, hogy az arra menők azon ház lakója iránt tisztelettel viseltetvén kalapot emeljenek.

2. §

Az uszorasok neve minden város és faluból törvénybe iktatassék.

3. §

Az uszoras ezentúl csak négyszemközt kötheti ki a kamat mennyiségét, mert ellenközleg dutyiba kerül

4. §

Az uszorasok szenzáljai (közvetítők) eltörültnek, — mert ezek nagyobb kamat mellett zsaroltak, a tényleges uszorasoknál.

5. §

A ki uszorasnak köszönni fog, azzal egy bünbe esik és szintén büntetendő.

6. §

Minden kaszinó kötelessége, az uszorasat egyszer s mindenkorra kebléből kiküszöbölni stb.

Uzsorás szörnyek esarnoka.

I.

Ifjú Kórfy Gyuri Jóstyi,
vagy a gyöngyösi vérszopó.

Ebben a háborgó háborús Bosnyák levegőjű új évben, keblünk újra felháborodik; az undor és megvetés, az e fajta borzok látására a legmagasabb fokra hág. Ezen isten mására alkotott ember elvetemült vén gonosz, a ki nemes létére, nemtelenül garázdálkodik és pusztítja a környéket; neki csak pénz az istene és dobszó a lelkesítője!

Nemes ősei ha föltámadnának, e torz utódot bizonyára nem ösmernék el sajátjuknak

Hanem a multkor mégis csoda történt, befűtettem, az az hogy nem én fűtettem be. de egy egri vendégem érkezett, hát az fűtetett be. Erre a csodára még a baglyom is elbámult, és kezdte hegyezni lefagyott füleit. Ilyet még nem huhúkölt ő a tél folytán! Hát kérem mi történik? A mint a szoba melegszik, láthatlan férfi hangok kezdenek szólni, dalolni a — levegőben, dacára hogy rajtunk kívül senki sem volt a szobában. A vendég megjíed, babonaságra gondol, távozni, futni akar, s csak sok időbe került megmagyaráznom, hogy a multkor vendégeim voltak s daloltak énekeltek, csak hogy a szobám olyan hideg volt, hogy a hangok megfagytak, most hogy a szobát befűtötték, úgy látszik, a megfagyott hangok fölengedtek s azok szólnak magoktól.

De az egri vendég sehogy se akarta elhinni, mert a telephonról hallott valamit harangozni, óh azok az egriek roppant hitetlenek, pedig mennyi pap lakozik ott. Apropos papok, ugyan kérem, nincs ott valami pap jó ismerőse, (de igen Ribizke. Szerk.) szeretnék egy interpellációt vele közvetíteni Péterhez, miután nem tudom melyik vasut vagy telegraph jár oda, valamint a lakását sem tudom, valószínűleg ő sem az enyémet.

Hangzanék az interpelláció következőképen:

„Nagyhatalmu égbeli úr! (Köznyelven sz. Péter).

Tekintve, hogy a nap, (valószínűleg a sok ezer évi használat miatt) már átkozott módon elkopott, annyira, hogy már egy cseppet sem melegít;

és szegényi a magyar is, hogy akadnak közte gaz uszorasok, — bár nyíltan megvetését e hiéna fajok irányában kevés ember nyilvánítja, és vannak kik barátságukat keresve — komáznak is velök.

Nem akarunk sok tért pazarolni e szörnyre, csak néhány kiváló tényét tárjuk fel, hogy tanuljon tőle a többi vérszopó.

Egy alkalommal néhány megszorult paraszt ember beállított a nemes uszorasához pénzkölcsönért. Nincs nekem most pénzem, mondá, de búzám van, azt adhatok, a mi pénzzé tehető kendtek által. — Nagyon jól van Nagyságos uram, — felelének, — elfogadjuk. — Egyetemleges kötelezettséggel néhány száz forintba búzát vettek, köblét 12 frtjával s a kötelezvény, melyben a tőkéhez a naponai minden forint után kikötött 1 kr. kamat is iratott, kiállitva lett. Azután elküldte őket, hogy míg a kötelezvény be nem kebeleztetik mindenik birtokára, addig nem adja ki a búzát. Egy hét elmúltával az atyafiaknak azt mondja, hogy most már kerített egy kis pénzt, s ha nem akarnak bajlódni a búzával, hát beváltja köblét 9 forintjával. A szegények rá álltak. Így kaptak 12 ft. helyett 9 ftot s fizettek a meg nem kapott 3 ft. helyett is a naponkénti 1 kr. kamatot, a mi csekélység, csak 365% kamat. Mi lett a vége? Koldus és földönfutó lett valamennyi szegény paraszt gazda. A dobon megvette valamennyinek a telkét, házát, és marháját, a — két lábú barom!

Nemezis.

Borteleki nömöss Ivó Daniel úr

LEVELE

a tekintetes Ujságfundáló úrhol!

Nem nagyon kívánczik nömössi személyem ugyan dücső Heves vármegyénknek becsi-

Tekintve, hogy ennek következtében a föld halandói a megfagyás veszélyének vannak kitéve, (a többek közt az én baglyom is megfűtetlenített);

Azon kérdéssel vagyok bátor Magasságodhoz fordulni:

Szándékozik-e az elkopott holdvilág pofájú napot nyugalomba helyzetetni és helyette a föld didergő halandóinak egy becsületes új nap megteremtését kieszközölni; és ha szándékozik; szándékozik-e a mostani napot decrédálni, és ha nem szándékozik, hát miért nem szándékozik.

Azért szeretnék pedig papot, mert a pap imádkozik, az imádság pedig istenhez száll, s azt hiszem, hogyha ez interpelláció elé egy kis imádságot fogna forspontnak, tán hamarabb rendeltetési helyére jut, és kitudja, nem kapunk-e egy becsületes télben is melegítő napot.

Hej, hogy magasztalná fel magát sorba az a sok mihaszna fakereskedő, a kik egy frtért adnak egy méter fát.

De hadjuk a papokat, fakereskedőket... brrr; már a kezem is megdermedt. A tinta tartóm is befagyott, sőt még az éleek is megfagnak ebben a gonosz szobában. Brrr! gyereünk melegebb helyre — korcsmába; melegítsük magunkat. Hu... hu, de kutya hideg van itt mégis! meg a esizmám is oda fagyott a lábamhoz! Átkozott szoba! Isten önnel, megyek. Fagyos szolgálja:

Bánhalmi.

TARCA.

(Levélfélc.)

Budapest, január 11.

Brrr!... de kutya hideg van.

Boldog új évet kívánnék de ilyen hidegben nem érdemes, hogy az ember a száját kinyissa; aztán félek, hogy úgy járnék mint a szabómmal, találkozáván vele új év előtt:

— Ugyan kérem azt a kis adósságot.

— Nézze! pár nap múlva új év lesz, akkor úgy is elmegyek gratulálni.

— Tudja mit? Ne gratuláljon, hanem fizessen most meg, s akkor majd én gratulálok magamnak.

Ezt nevezik selmeci pipának; sohase' hittem volna, hogy egy haszontalan snajder, egy hitvány cérna gombolyag úgy letudjon főzni.

Mondom itt felénk disznó hideg van. Ez igen kellemetlen azokra nézve a kik fűteni szoktak. Engem nem zseniroz, mert én nem szoktam fűteni. Azt tartom, hogy minek melegítem a kályhát, mikor ő úgy sem fagy meg..

E miatt aztán igen hideg viszony van köztem és a kályhám közt; farkas ordító hideg viszony, minek az lett következménye, hogy a baglyomat is szerencsétlenség érte; szegénynek lefagyott a füle, és most már nem füles bagoly, (szegény most is itt ül mellettem, és rá-rápillant szomorúan erre a levélre, csak hogy nem tudja elolvasni, lévén az ő irodalmi képzettsége elannyira alant fokon álló, mely kizárja még az írás mesterségét is, dacára hogy tudományos férfiúval vagyon egy lakáson.)

dósitott székes várássát: Egert gyakorta mög-
vizitelleni, — pláne utólsóbbik egri utamnak
az ő alkalmával kemény erősfogadást tettem
magamba többet beléje eleventen nem menni,
mégis az elmúlt hétön megint beléje kalauzál-
lott balcsillagzatom.

Az eset úgy esett, hogy a nemöss kom-
pánija nálam Szent Heverdel, nemzeti pátron-
usunk tisztölettyire egybégyülvén, nemöss ha-
zaji szentünk kedves ódalbordájának: Bibián-
ának is áldozván a lével, Leokádia hajnalján
nemöss hazámnak diszességes fénye, a Pepi
bátsi lajbijának szélsóbbik zsebujból hosszú ko-
torászás után egy filibusz formájú papírost
mozgósítván elő, rúla asztat olvasta ki, hogy
ötlet egri attyafia: Mirges Bendegúz, hiva-
tallyára nézvést nyugalmazott bötsületes embör,
möginvítallya egy kis vadászati mulaccságra a
tárkányi erdőbe.

Pepi bátsi azonban csak úgy ígerte mög
a részvételt, ha mi is (Józsai ezimbora, az Emi-
liánus mögén,) segítünk nekie a bemenetelbe.

Ámbátor nem vagyok valami nagy ked-
vellője az effajta sportnak — noha fiatalságos
korom idejébe úgy mértékvel magam is részt-
vettem néha benne, csakhogy akkoron még
idehozták hejembe a vadat a tárkányi fehér
népségek. — hát mondok „Isten neki, ha mu-
száj metteszem szívesen!” Béfogattuk tehátlan
a két gebicset a Pepi bátsi ménessibül. (Töb-
bet nem is lehet tanáni a ménesben még mik-
roskópijummal se!) Annak utánna a legszük-
ségesebb utazó készülőket a esobolyót telítettük
a fain karczósibül, mert mindétig irtódzunk a
szomjantan való meghalalozástul.

A Pepi bátsi már elhozta a saját maga
vadász eszeczajjait: u. m. a 48-as dücső kor-
bül felmaradt hősi karabélyt, mög a puska por-
vadászati eleség hordozására való abrakos tarisz-
nyábú vadásztáskának kinevezött zacskót. —
Józsai ezimbora elkérte köcsön a községi esősz-
puskát; az Emiliánus mög egy üvegből fábrí-
kált krisztír spriczlit vött magáhol, nemöss ma-
gam is előkeritettem a pallásrúl a mangalétot,
akit szeméjbiztonság esetére tartogatok elgyugva,
a fegyver porczijótól félvén; mingyárott hozat-
tam is rája a Vértájog zsidó bótostul 2 kemény
krajczáron kohát.

Igy elkészülödvé, meghúzáván rendre a
esobolyót, kiattam a parancsot az indulásra.

Ajjig telttél beléje 2 torombeli óra, mán
hiröss Egér várássába beérkeztünk tejjes ép-
ségben.

A tovább viselt dolgok és a vadászat ered-
ményessége a jövendő hétön mondódik el!
Aggyig is!

A vajudások kontrája.

Mielőtt leírásunkat folytatnók, föl kell em-
litenünk, hogy a „venite adoremus Dominum
ban“ Dominus regens chori (Ecclesiae Cathed-
ralis Agriensis.) az „Eger“ 1882. Január 26-iki
számában „Beküldetett“ czin alatt ugyancsak
nem allegretto molto moderato fohászokodik
neki a „esehicsa vajudások“ ismeretlen
írójának, semmit sem mondván felelé: pro
primo, hogy közleményünk alapjáról teljes és
határozott tudomást nem szerzettünk. Hát Vi-
torlás Karcsehaesit ne ösmerjük el a „ese-
hicsa vajudásokra“ vonatkozólag hiteles kút-
forrásnak, midőn in vino est veritas, maga
nyujt anyagot e nemzetellenes factum ostono-
zására? pro secundo, amice regens kori! nem
valánk elég ildomosak akkor, midőn beces
nevét a p. t. publikummal nem közlének? pro
tertio, az alább elsorolt hangszeresek ismerete
nem elég világos bizonyíték-e arra, hogy szak-
értők (és nem konyhaszagerzők,) vagyunk?

Hát ahhoz mit szól ön dirigáló úr, hogy
a bassista állomásra ön szerint pályázat nem
csak a „Magyar Államban“ hanem a Magyar
Koronában“ is közzé vala téve, sőt szavahihető
ember szerint ez a „Pesti Naplóban“ is meg-
jelent volna? Most meg egyes-egyedül a „Ma-
gyar Államnál“ takaródzunk? — Utóvégre is
elég annyiból annyi, hogy denique „esehicsa
hang“ reszeli a magyar imolában hol andante,
hol piu lento, hol allegretto con spirito, andan-
tino a szentelt tömjén illattól elárasztott leve-
gőt. Igaz! Salzburg is Magyar országban? pe-
dig onnan is akadt concurrens.

Nekünk végre is nincs kedvünk se a
„Magyar Állán“ kaparászni ez iránt, sem a
„Magyar korona“ kellneréit megkérdezni e
végett, a „Pesti Naplopóval“ pedig semmi kö-

zünk sincs. A „Magyar Államot“ tiszteletre
méltó egyházi férfiak olvassák ugyan, de ily-
nemű pályázatot, mint őket nem érdeklőt,
figyelmén kívül szokták hagyni; s különben
is, ha az ember a földszinten lehet nem kíván-
kozik a karzatra. (chorus.) Annak okáért is
(tekintetbe véve a „Néptanítók lapja“, „Egy-
házmegyei közlöny“ és „Harmonia“ létezését,)
quid-quid agis, prudenter agas, et res-
pice finem! **Qui se excusat. incusat.**

Arra nézve pedig, hogy a „esehicsa
potpourri“ irásért a Füllentőben az egyházi
zenekarnál többször közreműködő műkedvelő
urat **ama jeremiádaktól** kisért gyanúsításukkal
andantino macerálták, az már több volt, mint
hálátlanság, nevezük ergo tapintatlansággal
párosult illetlenségnek. A „Füllentő“ pedig ez-
után is nemzeti szellemben működendik és nem
fog tömjénezni „esehicsa“ érdekeknek.

— Oh édes úr! önnek eddig nem hallott
művészete lényem egész valóját mennyei kéj-
ben ringatá, engedje meg csekélységemnek ön-
nél ama tiszteletteljes kérelmemmel alkatmat-
lankodni, miként méltóztatnék még néhány
darabot közkívánatra akár allegretto molto mo-
derato, akár molto vivace elharsanni.

— Kérem, nagyon szívesen! lön a válasz.
És szegény Ösztövér Kari elkezdett piu mosso
játszani, nem sejtván a veszélyt, mely művé-
szete fölött tornyosulni kezdett; mert ugyanis
Vitorlás Karcsehaesi játékát figyelemmel kísér-
vén annak titkait tanulmányozá és nem is fog
késendeni (ha nála majdan a theoria a kíván-
tató praxissal egyesül,) ez instrumentumra „pa-
tentot“ kérti, melynek kinyerése után először
is katonai zenekarokat fogja bizonyos sápért
e hangszerrrel megösmertetni. Kívánjuk, hogy
e tekintetben a Dalmáciában leküldött ezredek
zenekarai irányában legyen először is részre-
hajló. — Ez introductioja a bádogtöleséreni
önképésnek. finalját a jövő sűrű fátyola takarja
mely hivatva van Ösztövér Karit e téren lecsi-
bukolni.

Most pedig, miután ez instrumentum új
korszakot alkotand a zene világ egén, a többi
hangszer elveszítvén létjogát, pusztuljon a föld-
szinéről minden: lant, brács, dob és trombita
oboa, helicon és fúvola, eintányér, zongora,
kanásztulok, fagotta; nemkülönbén violin, ke-
replje és viola, szintügy cornuval a tambura.
üstdob s ocarina azonképen a nagybögő, kla-
rinét és a hárfá; gitár, verkli és dűda, pásztor-
sip és citera; triangulár, vadászkürt, nagydob
és az **orgona**, czimbalommal jussanak mind
egy sorsra; nemkülönbén hegedű, flügelhorn
és csengetyű, harmonica, picula, harang meg
a bassposon, menjenek a pokolba! — és jövel
te **bádog tölcser**, harsanj meg! Evezz hozzánk
mielőbb a Vitorlás Karcsehaesi kedvező nyu-
gati széltől hajtott vitorláin.

A körvonalozott este óta Vitorlás Kar-
sehaesi nagy buzgalommal és példás odaadás-
sal gyakorolja magát — a bádog töleséren;
(hogy hol? azt még sejtjenünk sem lehet; mi-
vel kész tudománnyal akarja a világot meg-
lepni) miként majdan egy nagy plakátokon
hirdetett hangversenyen ejtse ámulatba a mű-
értő közönség ama részét, a melynek egyes
tagjai nem kérdendik sürgetőleg, ha val-
jon a bádog tölesér, mely 40 osztrák értékű
krajczárokért adatik, **mikor kerül vissza oda,
honnan használatra elvitetett ???** Elleneset-
ben az auctoritást elhegedüli

Sz. Dávid.

Az igazság érdekében.

Lapunk f. év 1-ső számában „Fehér Far-
kas“ aláírással egy levél jelent meg Gyöngyös-
ről, mely Hirschli Adolf ellen intézett támadást.

Időközben több szavahihető tekintélytől
azon értesítést vettük, hogy azon Hirschli Adolf
ellen emelt rágalmak csak magán bosszúból emel-
tettek s valótlanok. Azon levél tartalmát tehát
megenyhitjük s élet jelen nyilatkozatunkkal
elvesszük.

Ezt annál is inkább kötelességünk tenni,
mert annak beküldője, bennünket rúttól félre-
vezetett, de utánna nézünk s az ipsét nemso-
kára teljes mihaszna semmire valóságával bemu-
tatandjuk.

A szerkesztőség.

A „FÜLLENTŐ“ hírei.

☉ **Uj hajnali csillag.** R. L. úr előtt új
ragyogó hajnali csillagot fedeztek fel nem régen,
még pedig nem a kék égboltozaton, hanem
az egri jogakademia polgársága között. R. L.
úr előtt ugyanis egyik joghallgató drága ma-
mácskája kijelentette teljes komolysággal, hogy
az ő jogász fia ragyogó hajnali csillag a többi
között. Talán azért van papi hizlaldában hogy
holdvilággá teljék?

Oh! Boldog jogászok, örülhettek, most
már nem lesz setétség közöttetek, sem fejetek-
ben sem másutt. (Pedig a ragyogó hajnali csilla-
got tavai is csak kegyelemből azért eresztették át
a vizsgán, mert legszorgalmasabban látogatta
az előadásokat; a vizsgán ugyanis nem tudott
semmit, de még az évközbeni colloquiumokon
is leginkább hallgatással felelt; azt tartván:
Hallgatni arany.)

☞ **Bizonyos kisasszonyok** oly nevetlen-
séget árulnak el, mely méltó a megrovásra:
nem áttalanak ugyanis tisztességes, művelt nőre,
kinek még a cipőjét sem méltók megkötni —
ha véletlenül a házuk előtt elmegy, reá nevet-
gélni, szóval kinevetni. Sőt nevetlenségük
annyira megy, hogy a szolgálóval utánna kia-
báltatnak. Talán az írgy féltékenység viszi reá
az egyik divatból kiment kisasszonyt, hogy
volt gavallérja a másíknak udvarol? (Hiába min-
den nem jön már vissza a régi idő.) Akármi
legyen oka ez úttal figyelmeztetjük, hogy tisz-
tességesebben viseljék magukat, mert ámbár
műveltség hiányával vannak, de kalapot visel-
nek, tehát ne árulják el, hogy csak indigóval
festett kendő való a fejükre. (Ez a házból is
kikerülne.)

☞ **Beküldetett.** Kénytelen úr nagyon örül
a legutóbbi választás, különösen a működő vá-
lasztmányi tagok választása felett s örömet ki
is fejezte ekképen: „No most van olyan vá-
lasztmány, mely előtt mindent kiviszek a mit
csak akarok.“ Azt hisszük olyan dolgot értett
melyben nincs suskus. Tiszta dolgot pedig bár-
mely választmány előtt keresztül lehet vinni,
a mi az egyletnek javára van; azért tehát kár
volt a szavazó gépeket beválasztani. Olyan dol-
got pedig melyben suskus van egyrésztől fel-
tesszük Kénytelenrül, hogy nem akar keresz-
tül vinni (?), másrésztől a szavazó gépekben
is felébredne tán a természetes önértet s az
igazság tudata, s ellen mondani bátorokdnának.
Sajnáljuk tehát a működő megválasztott választ-
mányi tagokat, hogy csak azért választattak
meg, mert Kénytelennek schlepp tragerok kel-
lettek s őket szemelte ki. Szép hivatal! (Jö-
vőre megismertetjük tüzetesen a t. közönséggel,
hogy lehet egy egyletet másfél évig egy hyd-
rophor megvétele és kifizetésénél bolonddá tar-
tani nem tisztességes úton és hogy lehet me-
részség ugyanazon egyénnek ugyanazon egy-
letben több tisztességet elfoglalni. Birósági és
tűzoltó egyleti okmányokkal igazolunk mindent.)

☞ **Rabinus Jankó**, mint már sokaknak
feltűnt mindig pödri balkezével a bajuszát, mi-
kor mások látják. Sokan azt hiszik, hogy bajú-
szát nagyon szereti gondozni, azért pedri? Nem
igaz. Csupán azért pedergeti, hogy lássák mi-
szerint az újján nagy arany gyűrűk vannak.

☞ **Nem régeben** egy köztisztületben álló
és széles tudományáról ismert úr az uj piaci
hidat lassú, kimért léptekkel e szavak közt lép-
delte át: „Furcsa, hogy mindig panaszkodnak
ugy a lapok, mint egyesek, hogy Eger városa
nem halad. Hát nem nagy haladás-e az, midőn
ime a kőkorból (értvén a minoriták lerom-
bolt régi kőhidját,) a vaskorba lépünk át,
(értsd az ujonnan épült vashidat,) mely után
majd csak elérkezik a réz, ezüst és arany-
kor is.

☉ **Kotlik Zirzabella**, a piaci bazárok
egyik bájduz hölgye, már régóta azon fárado-
zik, miként, tekintve az érseki majorban lévő
korcsolya-pálya messzeségét, a piacon (részben
saját gyönyörére), új és a kor kívánalmainak
megfelelő korcsolya-pályát létesítsen, melynek
megvalósítása céljából naponta az esti órák-
ban egy füles edény tartalmával járul a tér
bejegesítéséhez, mely tartalom azonban, esetleg
eszközlendő vegyelemzéskor alighanem valami
gyanus folyadékknak ösmertetnék föl. — Igaz-
ságos-e a fésüsök ama panasza, hogy folyto-
nosan náthában szenvednek és ezért a
heti vásárra csakis egy féltucat zsebkendő
jelenlétében bátorokdnak kivonulni, — ezt ki-
deríteni a „szépészeti bizottság“ gondja, mely

egyszersmind a mérnöki hivatal is utasítaná, hogy jelölje ki a tisztelt hölgy részére a bejegesíteni szándékolt helyet, — hogy ez esetben legalább húsvétra korcsolyázható legyen.

Az egri önkéntes tűzoltók bálja minden tekintetben sikerültnek mondható. Emelte fényét nem csak az összegyűlt diszes, bájos hölgykoszoru, hanem praeter ordinem ama körülmény is, hogy a tűzoltók gombjai kivételképen mind — fényesek voltak, mely a bál fényes voltára nézve nem megvetendő tényezőként folyt be.

Az előkelő hölgyvilág, a kereskedők mélyebbnél mélyebb bókók és kézesókokba beleunván, jelenleg bucsújárás rendez a „finum Rózsi“-hoz a ki állítólag „potom áron“ adogatja a dobszónál megvásárolt „miedereket“, csipkéket stb. s ha valamelyik delnő nagyon is jutányosan kíván a portékához jutni, ily udvarias szavakkal hajlong: „csak tegye le a teinsasszony, talán ingyen akarja, fene rágja meg ezt a — portékát“. — Azt hiszi némelyik delnő, hogy a „finum Rózsi“ eszén tuljár!

A helybeli sajtó csak akkor jött tudomására azon örvendetes eseménynek, hogy Thália papjai, Völgyi György igazgatása alatt, falaink közé jöttek, mikor a falragaszok hirdették. F. hó 24-én a „Cifra nyomoruság“ című jeles új színművel lepték meg a közönséget. A meglehetősen szép számú közönség előtt lejátszott darabban, nehánynál némi drámai tehetőséget tapasztaltunk. 26-án „az igmándi kis pap“ adatott, meglehetősen sikerrel. Több pártfogást érdemelnek.

Interpelláció a rendőrséghez. Hajlandó-e a rendőrség, bocsánat, a „hajduság“ fővezetője, — mert itt rendőr nincsen, csak ügyetlen hajdu, — hogy az éjjeli tivornyákra, melyek reggelig találnak menedékhelyet a kávéházak és korcsmákban, záridőt szabni? Hajlandó-e akképen az ifjúságot a végmegrontástól megmenteni. Ha pedig hajlandó, hát mikor fog pitymallani?

Az „Eger“ ismert báli- és batyubálok tudósítóját gyepelő nélküli lovai néha elragadják. Így történt a jogászbál utáni számban is; — nehogy a hölgyek nehezteljenek tehát a, b, c, rendbe szedte őket, és így természetesen csak I-nél kezdte s A-nál végezte. Egy batyubál szépeiről is referálván ismét becsúszott az — IA. Ezen két magánhangzó eszünkbe juttatja az időjósolt.

Az érseki rezidencia kapuja előtt bizonyos orrfintorító micsodák diszelegnek, melyek eltakarításával, sem az érseki udvar, sem a városi hajdúság, pardon, rendőrség nem gondol. Ki itt a hibás? senki, mert egymásnak véteni nem szabad.

Gévy Béla, előnyösen ismert fényképész néhány hétre városunkba jöven, ajánljuk őt a t. olvasó közönség figyelmébe.

Lapunk főmunkatársa, Vas Kalap, „Humoros-lant“ cím alatt megjelenendő humoros költeményeire előfizetési felhívást bocsájtott ki. — A f. év május 1-én megjelenendő mű 80—100 humorisztikus költeményt és 15—20 kisebb mulattató beszélykét fog tartalmazni. Ára 1 frt. Melegen ajánljuk olvasóközönségünk pártfogásába.

Tarkaság.

Óriási baklövés. A választások mozgalmában egy aspirans bekopogtat a tractátiók útján népszerűvé vált és előbbi foglalkozását féltékenyen takargató kortesvezérhez, kérvén kegyes pártfogását a legközelebb tartandó cortézia alkalmára. A pártfogó azonban sajnálattal tudatta, hogy magas gráciáját már egy másik

személynek volt kénytelen oda kockáztatni és harsányan felkiált: „hogy a fene egye meg, hát már miért nem tudtál előbb szólanyi; mondj is le tervedről, mert már elvigeztük és te semmi esetre nem lehetsz, már pedig a bukásnak kitenni nem szeretnilek.“

Erre az aspirans minden utógondolat nélkül, a többi közt azt a megjegyzést tette, hogy ő mindennek dacára fellép, és mint mondá: „reszkirt kucseber.“

Mire az öreg többé szóhoz jutni nem engedte s neki dühödvé felkiáltott: „Mit? ezt te mondod nekem kucsiber saját szobámban? Én magamat ajánlom...“

Szegény fiatal ember elámult és rohant ki az ajtón, és csak azután gondolta meg, mi rejlik ezen végzetes közmondásban, meg is fogadta ünnepélyesen, hogy a kucsiberet ezentúl ily „reszkirt“ körülmények között emlegetni nem fogja.

Tóth Kálmán költőknek Baján emelendő síremlékére a „Füllentő“ szerkesztője ivén a következő urak adakoztak: Neszvadba Sándor 1 ft. N. N. 20, kr. Cseh Bertalan 1 ft. N. N. 20 kr. Elek Árpád 20 kr. Póts Antal 2 ft. Piller József 20 kr. Nagy György 30 kr.

Eliásy F. 50 kr. Loór Gyula 20 kr. M. N. 20 kr. B. M. 20 kr. M. J. 20 kr. F. L. 20 kr. X. Y. 20 kr. Összesen: 6 ft. 80 kr.

A gyűjtő íy február 15-éig a t. adakozók részére még nyitva áll, mikor is a befolyandó összeg Bajára küldetni fog.

Eger, 1882. január 27-én. A szerkesztő.

Szerkesztői sűgások.

N. K. helyben. Azt a szöveget ön a „Füstölő“-ből csendes és némi rossz változtatással nekünk küldte be közlés végett. Ön rossz tolvaj lenne, mert rajta kapnák. — **A. K.** helyben Nem önnök való a penna inkább mestersége után nézzen. — **Gorgó Medusa.** Hatvan. Hát most miért maradt el? — **Többi kéziratról.** térszűke miatt jövőre.

Kiadói üzenet. Azon vidéki urak, kik lapunkat megrendeltették, és azt megtartották, a további kellemetlenségek elkerülése végett kérjük tartozásait postá fordultával kiegyenliteni!

Nyilttér.*

A közmondás azt tartja: „az új szita szegen függ“ de ez megfordítva áll a helybeli irgalmas szerzeteseknél, mivel ott az új szita annyira szítál, hogy már a szerzet lovait is elszítálta és apródoként a szerzet birtokai úgy megszítálódnak, hogy szegényeknek nem marad más a szitában mint — korpa, melyből tengetik magukat; node nem is megy az máskép, mikor a Nagyságos úrnak pénzre van szüksége, mert a budapesti pénzes tárcát már megütötte a lapos guta, tehát meg kell töltenie, mert különben itt az új év s a Nagyságos úrnak Budapest, Váci utcában élő családjáért házbért stb. kell fizetni. Ajánljuk az irgalmas színésznek több takarékoságot és józan gondolkodást.

Confrater.

* Ezen rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a Szerk.

Grünfeld Ignác

bizományi lábbeli raktára

a „kék csizmához.“

Egerben, Dalnoky-féle házban.

Ajánlja a legújában berendezett férfi-, női és gyermek lábbeliket.

Megrendeléseket pontosan és a legjutányosabban, azonnal foganatosít.

Raktáromat a budapesti és bécsi cipőkkel látván el, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy áruimat gyári áron adhatom.

Kegyes pártfogásukat kérve

alázatos szolgáljuk:

Grünfeld Ignác.

Tisztelettel alulirott bátorkodom tudatni a n. é. közönséggel, hogy néhány hétre a **Barhetti-féle házban levő**

fényírdát kibérelvén,

ajánlom a fővárosban jó hírnévnek örvendő

fényképészeti műtermemet,

mely semmi kívánni valót nem hagy maga után, és kijelentem, hogy a művelt közönség csak akkor rendeljen meg több arcképet, ha meggyőződött annak teljességéről; — nem tetszés esetére újbóli lefényképeztetést eszközölök.

Csak teljes megelégedésre tehető a megrendelés, s így előleget nem fogadok el.

A legkisebb megrendelés 3 darab.

3 drb. Látogató jegy alakban . . . . . 1 ft. 50 kr.

3 drb. Cabinet kép . . . . . 4 ft. — „

3 drb. Makart „ . . . . . 5 ft. — „

Számos látogatásért eszedez

GÉVAY BÉLA,
fényképész Budapestről.

KINCSEM

PRÜCKLER IGNÁCZ BUDAPESTEN.

készítve. Kapható

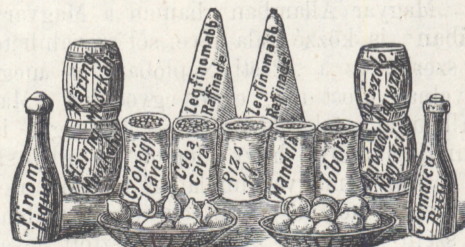
Cawiar. Tekercs-hering.

TEA-FAJOK.

Souchong, gumpovdi gyöngy. Narancs-Pecco, Kaisow melangé, császár keverék.

Valódi Ananász Jamaica-Rum.

KINCSEM-PEZSGŐ, legkitünőbb hazai gyártmány, francia mód szerint

Krausz Lajos kereskedésében.